

colentem *Agrium cognominatum: qui ambo scripse-
re de his.*

Ratio operis.

CAP. X.

Ratio operis hæc: Interdium statio ad portas mo-
re castrorum, noctu quies in matutinū, donec
vna excitet gemino aut triplici bōbo, vt buc-
cino aliquo. Tunc vniuersæ prouolant, si dies mitis fu-
turus est. Prædiuinant enim ventos imbresq; & tunc
se continent tectis. Itaq; temperie cæli (& hoc inter
præscita habent) cum agmen ad opera processit, aliæ
flores aggerunt pedibus, aliæ aquam ore, guttasq; la-
nugine totius corporis, quibus est earum adolescētia,
ad opera exeunt, & supradicta cōuehunt: seniores in-
tus operantur. Quæ flores comportant, prioribus pe-
dibus femina onerant, propter id natura scabra, pe-
des priores rostro: totaq; onusta remeant sarcina pan-
data. Excipiunt eas ternæ aut quaternæ atq; exone-
rant. Sūt enim intus quoq; officia diuisa. Aliæ struūt,
aliæ poliunt, aliæ suggerūt, aliæ cibum comparant ex
eo quod allatum est. Neque enim separatim vescun-
tur, ne inæqualitas operis & cibi fiat & temporis.
Struunt orsa ea concameratione aluei, textumq; vel
vsque ad summa tecta deducunt, limitibus binis circa
singulos arcus, vt alijs intrēt, alijs exeāt. Fauis superio-
re parte affixi, & paululum etiā lateribus simul hæ-
rent, & pēdent vna. Alueum nō contingunt, nūc obli-
qui, nunc rotundi, qualiter poposcit alueus: aliquando
& duorum generum, cum duo examina concordibus
populis dissimiles habuere ritus. Ruentes ceras ful-
ciunt, pilarum intergerinis à solo fornicatis, ne desit
aditus ad sarcinendum. Primi fere tres versus inanes
struunt, ne promptum sit quod inuitet furantem.
Nouissimi maxime implentur melle, ideoq; auerso al-
ueo faui eximuntur. Gerulæ secundos flatus captant.
Si cooriatur procella, apprehensi pōdusculo lapilli se
librant. Quidam in humeros eum imponi tradunt.
Iuxta vero terram volant in aduerso flatu vepribus
hebetato. Mira obseruatio operis. Cessantiū inertiam
notant, castigant mox, & puniunt morte. Mira mū-
ditia. Amoliuntur omnia è medio, nullaq; inter ope-
ra spurcitiæ iacent. Quin & excrementa operantium
intus, ne longius recedant, vnum congesta in locum,
turbidis diebus & operis otio egerunt. Cum ad uespe-
rascit, in alueo strepunt minus ac minus, donec vna
circumuolet eodem quo excitauit bombo, ceu quie-
tem capere imperans: & hoc castrorum more. Tunc
repente omnes conticescunt.

De fucis.

CAP. XI.

Domos primum plebeis exadificant, deinde re-
gibus. Si speratur largior prouētus, adijciūtur
contubernia & fucis. His cellarū minime, sed
ipsi maiores apibus. Sunt autem fuci, sine aculeo ve-
lut imperfectæ apes, nouissimæq; à fessis & iam eme-
ritis inchoata, serotinus fetus, & quasi seruitia ve-
rarum apum. Quamobrem imperant ijs, primosq; in
opera expellunt, tardantes sine clementia puniunt.

Neque in opere tantum, sed in fœtu quoque adiuant
eas: multum ad calorem conferente turba. Certe quo
maior fuerit multitudo, eo maior fiet examinum pro-
uentus. Cum mella cæperunt maturescere, abigunt
eos: multæque singulos aggressæ trucidant. Nec id ge-
nus nisi vere conspicitur. Fucus ademptis alis in al-
ueum reiectus, ipse cæteris adimit. Regias impera-
toribus futuris in vna parte aluei extruunt amplas,
magnificas, separatas, tuberculo eminentes: quod si
exprimatur, non gignuntur soboles. Sexangulæ om-
nes cellæ, à singulorum eæ pedum opere. Nihil ho-
rum stato tempore, sed rapiunt diebus serenis nu-
mia. Et melle vno alteroūe ad summum dic cellas re-
plent.

Quæ natura mellis.

CAP. XII.

Venit hoc ex aere, & maxime siderum exortu,
præcipueq; ipso sirio explendescēte fit, nec om-
nino prius Vergiliarū exortu sublucanis tēpo-
ribus. Itaq; tum prima aurora folia arborū melle ro-
scida inueniuntur: ac si qui matutino sub dio fuere, vn-
ctas liquore vestes, capillumque concretum sentiunt.
Siue ille est cæli sudor, siue quædam siderum salina,
siue purgantis se aeris succus: vtinamq; esset & purus
ac liquidus, & suæ naturæ qualis defluit primo: nunc
vero è tanta cadens altitudine, multumq; dum venit
sordescens, & obuio terræ halitu infectus, præterea è
fronde ac pabulis potus, & in vterculos cōgestus apū
(ore enim vomunt) ad hæc succo florum corruptus,
& alueis maceratus, totiesq; mutatus, magnam tamē
cælestis naturæ voluptatem affert.

Quæ optima mella.

CAP. XIII.

Bi optimus semper, vbi optimorum doliolis florū
conditur. Atticæ regionis hic, & Siculæ, Hymet-
to, & Hybla ab locis, mox Calydna insula. Est au-
tem initio mel (vt aqua) dilutum, & primis diebus
feruet vt mustum, seque purgat: vicesimo die crasse-
scit, mox obducitur tenui membrana, quæ feruoris
ipsius spuma concrefcit. Sorbetur optimum & mi-
nime fronde infectum, è quercus, tiliæ, harundinum
folijs.

Quæ genera mellis in singulis.

CAP. XIII.

Vmma quidem bonitatis natione constat (vt su-
pra diximus) pluribus modis. Aliubi enim faui
scera spectabiles gignūtur, vt in Pelignis, Sicilia:
aliubi mellis copia, vt in Creta, Cypro, Africa: aliubi
magnitudine, vt in septētrionalibus, viso iā in Germa-
nia octo pedū longitudinis fauo, in caua parte nigro.
In quocūq; tamē tractu terna sunt mellis genera. Ver-
num ex floribus constructo fauo, quod ideo vocatur
anthinum. Hoc quidam attingi vetant, vt largo ali-
mento valida exeat soboles. Alij ex nullo minus api-
bus relinquunt, quoniā magna sequatur vbertas ma-
gnorum hyderum exortu. Præterea solstitio, cum thy-
mum & vna florere incipiunt, præcipua cellarum ma-
teria. Est autem in eximendis fauis necessaria dispen-
satio, quoniam inopia cibi desperant, moriunturq; aut
effugiunt:

m iij